

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 14.2.2007
KOM(2007) 36 galutinis

2007/0028 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

nustatantis procedūras, susijusias su tam tikrų nacionalinių techninių taisyklių taikymu kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamiems gaminiams, ir panaikinantį Sprendimą Nr. 3052/95/EB

(pateikta Komisijos)

{SEK(2007) 112}

{SEK(2007) 113}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindas ir tikslai

Prekių vidaus rinka yra pagrindinis Europos integracijos elementas. Integruota rinka be sienų yra geriausias būdas stiprinti Europos ūkio konkurencingumą. Todėl geriau veikianti vidaus rinka yra ypač svarbus atnaujintos darbo vietų kūrimo ir augimo strategijos elementas, kad ES galėtų konkuruoti ir pasiekti teigiamų rezultatų globalizuotos ekonomikos, kurioje mūsų pagrindiniams prekybos partneriams priklauso didelės ir suvienytos rinkos, sąlygomis.

Pagal EB sutarties 28 ir 30 straipsnių nuostatas, be kita ko, paskirties valstybės narės negali uždrausti savo teritorijoje parduoti kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamų gaminių, kurie nėra suderinti Bendrijos lygiu, nebent paskirties valstybės narės nustatyti techniniai apribojimai pateisinami EB sutarties 30 straipsnyje nustatytais pagrindais arba svarbiausiais bendrojo intereso reikalavimais, pripažintais Teisingumo Teismo praktikoje, ir jie yra proporcingi. Tai vadinamasis abipusio pripažinimo principas, nustatytas išnagrinėjus Teisingumo Teismo praktiką (žr. garsųjį 1979 m. vasario 20 d. *Cassis de Dijon* sprendimą ir Komisijos komunikatą dėl šio 1979 m. vasario 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje 120/78 (*Cassis de Dijon*), 1980 m. spalio 3 d. OL C 256).

Įgyvendinti abipusio pripažinimo principą pagal EB sutarties 28 ir 30 straipsnius kliudo keli sunkumai:

- (1) Įmonės ir nacionalinės valdžios institucijos nežino, kad abipusio pripažinimo principas egzistuoja.
- (2) Teisiškai neapibrėžta principo taikymo sritis ir įrodinėjimo pareiga. Visų pirma dažnai yra neaišku, kokioms gaminių kategorijoms abipusis pripažinimas taikomas.
- (3) Pavojus įmonėms, kad jų produktas nepateks į paskirties valstybės narės rinką.
- (4) Tarp skirtingų valstybių narių kompetentingų valdžios institucijų nėra reguliaraus dialogo.

Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui skirtame savo komunikate dėl 2003–2006 m. vidaus rinkos strategijos [COM(2003)238] Komisija bendrais bruožais apibūdino kai kuriuos sunkumus, susijusius su abipusio pripažinimo principo įgyvendinimu nesuderintoje prekių srityje ir nurodė, kad bus išnagrinėta naujo teisės akto priėmimo galimybė siekiant užtikrinti laisvą prekių apyvartą Europos Bendrijoje.

Šis pasiūlymas yra vienas iš 2003–2006 m. vidaus rinkos strategijos įgyvendinimo rezultatų. Jo tikslas – apibrėžti, viena, nacionalinės valdžios institucijų ir, kita, įmonių, pageidaujančių valstybėje narėje parduoti gaminius, kuriais teisėtai prekiaujama kitoje valstybėje narėje, teises ir įsipareigojimus, kai kompetentingos institucijos, remdamosi nacionalinėmis techninėmis taisyklėmis, ketina imtis ribojančių priemonių dėl gaminio. Pasiūlyme pagrindinis dėmesys skiriamas įrodinėjimo pareigai, nurodant procedūrinius reikalavimus abipusiam pripažinimui paneigti. Be to, pasiūlymu siekiama sumažinti pavojų įmonėms, kad

jų produktai nepateks į paskirties valstybės narės rinką ir paskatinti reguliarių kompetentingų valdžios institucijų dialogą kiekvienoje valstybėje narėje įsteigiant vieną ar kelis gaminių kontaktinius centrus. Pagrindinis tokių kontaktinių centrų uždavinys bus teikti įmonėms ir kompetentingoms institucijoms kitose valstybėse narėse informaciją apie gaminiams taikomas technines taisykles, taip pat teikti kompetentingų institucijų kontaktinius duomenis. Tai leis valstybės institucijoms susisiekti su analogiškais institucijomis kitose valstybėse narėse ir nesunkiai gauti informacijos ir pradėti dialogą su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis.

- **Bendrosios aplinkybės**

Įvairūs informacijos šaltiniai (skundai ir bylos dėl pažeidimo pagal EB 226 straipsnį, pranešimai pagal Direktyvą 98/34/EB, tyrimai, bylų analizės, literatūros apžvalga ir konsultacijos su suinteresuotaisiais asmenimis) rodo, kad su abipusio pripažinimo principo įgyvendinimu vis dar susiję daug sunkumų, ypač techniškai sudėtingų gaminių ar saugos ar sveikatos problemų galinčių sukelti gaminių atveju. Komisija jau paskelbė aiškinamuosius komunikatus, kuriuose nurodoma, kaip iš tiesų turėtų veikti abipusis pripažinimas. Ji taip pat surengė konferencijų, seminarų ir apskritojo stalo diskusijų siekdama išsamiau informuoti įmones ir nacionalinės valdžios institucijas. Tačiau įmones per tokius susitikimus pasiekti labai sunku, ypač kai jie organizuojami įtraukiant įvairius pramonės sektorius.

Nors įgyvendinant dabartinę politiką be derinimo priemonių EB lygiu pavyko pašalinti daugybę techninių kliūčių, suinteresuotieji asmenys nurodė, kad dabartinė politika tapo neveiksminga ar kad yra patekusi į aklavietę. Be to, abipusio pripažinimo principo veikimo klausimas jau ilgą laiką yra įtrauktas į politinę darbotvarkę. 1998 m. kovo mėn. Vidaus rinkos taryba pabrėžė poreikį nukreipti politinį dėmesį į veiksmingą abipusio pripažinimo taikymą. Ji taip pat pažymėjo valstybių narių tiesioginę atsakomybę šiuo klausimu. Taryba parėmė Komisiją 1999 m. spalio 28 d. priimdama Tarybos rezoliuciją dėl abipusio pripažinimo.

Pagal Kok'o ataskaitą laisvam prekių judėjimui ES ir toliau kliudo įvairios vietos taisyklės, kurios dažnai taikomos savavališkai ir aiškiai prieštaraujant abipusio pripažinimo principui. Ataskaitoje siūloma daugiau nebesitaikstyti su tokiomis kliūtėmis ir siūloma Komisijai šių kliūčių pašalinimo klausimą laikyti pagrindiniu politiniu prioritetu.

Viešų konsultacijų dėl vidaus rinkos ateities, kurias Komisija pradėjo 2006 m. balandžio mėn. [2006 09 20 SEC(2006)1215], rezultatai patvirtina, kad nacionalinės techninės taisyklės vis dar sudaro dideles kliūtis laisvai prekybai ES. Respondentai tvirtina, kad dėl nacionalinių techninių taisyklių vis dar atsiranda esminių kliūčių laisvam prekių judėjimui ES ir kad dėl šios priežasties taikoma papildoma administracinė kontrolė ir patikrinimai.

- **Pasiūlymo srityje galiojančios nuostatos**

Nėra jokių pasiūlymo srityje galiojančių nuostatų.

- **Derėjimas su kitomis Sąjungos politikos sritimis ir tikslais**

Netaikytina.

2. KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMAS

• Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

Konsultacijų metodai, pagrindiniai tiriamieji sektoriai ir bendras respondentų apibūdinimas

Konsultacijų su suinteresuotosiomis šalimis per Komisijos tinklavietę „Jūsų balsas Europoje“ tikslas buvo sužinoti valstybių narių, įmonių ir vartotojų organizacijų nuomonę dėl potencialių galimybių patobulinti abipusio pripažinimo veikimą gaminių srityje. Buvo gauti 135 atsakymai, ir ši skaičių galima būtų laikyti vidutiniu atsakymų į konsultaciją techniniu klausimu skaičiumi.

Respondentų apibūdinimas: atstovaujančios organizacijos (22,7 %), įmonės (19,7 %), viešosios įstaigos (13,6 %) ir vartotojai (31,1 %).

Atsakymų santrauka ir kaip į juos buvo atsižvelgta

Atsakymai į konsultaciją su suinteresuotaisiais asmenimis per Komisijos tinklavietę „Jūsų balsas Europoje“ rodo, kad Komisija turėtų daryti daugiau, *inter alia*, gerindama abipusio pripažinimo veikimą nesuderintoje srityje. Apie 60 % respondentų mano, kad būtinas teisės aktas, o 33 % mano, kad jis nėra būtinas.

Atsakymai buvo panaudoti pasirenkant politikos alternatyvas atliekant poveikio vertinimą.

Atviros konsultacijos internete vyko 2004 02 17–2004 04 30. Komisija gavo 135 atsakymus. Rezultatai paskelbti tinklavietėje <http://europa.eu.int/yourvoice/consultations>.

• Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas

Nepriklausomo tyrimo neprireikė.

• Poveikio vertinimas

- 1 alternatyva: esama padėtis, t. y. toliau tęsti dabartinę politiką;
- 2 alternatyva: nenorminis požiūris, t. y. dabartinę politiką papildyti šiais veiksmais: sukurti specialią tinklavietę, joje pateikti gaminių, kuriems taikomas abipusis pripažinimas, sąrašą, Komisija ir valstybės narės turėtų vykdyti bendrą visų konkrečiai gaminių kategorijai taikomų nacionalinių taisyklių patikrą ir nustatyti už šias taisykles atsakingas nacionalinės valdžios institucijas, į TRIS duomenų bazę sistemiškai įtraukti galutinį visų techninių taisyklių, apie kurias pranešta pagal Direktyvą 98/34/EB, tekstą, valstybėse narėse rengti įmonėms ir kompetentingoms institucijoms skirtas konferencijas ir seminarus, leisti specialius leidinius, kuriuose aiškinamas konkrečių gaminių kategorijų abipusis pripažinimas, išsamesnės abipusio pripažinimo sąlygos ir administracinis bendradarbiavimas pasitelkus pagal EB antrinę teisę įsteigtus ir jau veikiančius komitetus.
- 3 alternatyva: norminis požiūris, t. y. priimti reglamentą, kuriame būtų susistemintas abipusis pripažinimas nesuderintoje gaminių srityje ir pagal kurią būtų įsteigti gaminių kontaktiniai centrai. Reglamento taikymo sritį sudarytų gaminių ar gaminių

aspektų, kuriems taikomas abipusis pripažinimas, sąrašas. Jame būtų įtvirtinti, viena, nacionalinės valdžios institucijų, ir, antra, įmonių, norinčių valstybėje narėje parduoti kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamus gaminius, teisės ir įsipareigojimai, kai kompetentingos valdžios institucijos pagal nacionalines technines taisykles ketina imtis ribojančių priemonių dėl gaminio. Kiekvienos valstybės narės gaminių kontaktinių (-io) centrų (-o) uždavinys būtų teikti informaciją įmonėms ir kompetentingoms institucijoms kitose valstybėse narėse apie gaminiams taikomas technines taisykles, taip pat teikti kompetentingų institucijų kontaktinius duomenis.

- 4 alternatyva: reglamentas ir jį lydintys su teisės aktų leidyba nesusiję veiksmai: 4 alternatyva pagrįsta 3 alternatyvoje nurodytu reglamentu, tačiau yra vienas esminis skirtumas: vietoje gaminių ar jų aspektų, kuriems taikomas abipusis pripažinimas, sąrašo įtraukimo į reglamento taikymo sritį pagal 4 alternatyvą siūloma sukurti tinklavietę, kurioje būtų pateiktas gaminių, kuriems taikomas abipusis pripažinimas, sąrašas, kaip nurodyta 2 alternatyvoje.

Komisija atliko darbo programoje nurodytą poveikio vertinimą, su jos ataskaita galima susipažinti http://ec.europa.eu/enterprise/regulation/goods/mutrec_en.htm.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

• Siūlomų veiksmų santrauka

Pasiūlyme reglamentuojami du laisvo prekių judėjimo nesuderintoje srityje užtikrinimo aspektai: joje nustatyta procedūra, kurios privalo laikytis nacionalinės valdžios institucijos, kai jos ketina nustatyti nacionalinę techninę taisyklę (t. y. tais atvejais, kai dėl bet kurios priežasties abipusis pripažinimas netaikomas). Pasiūlyme taip pat numatoma kiekvienoje valstybėje narėje įsteigti vieną ar daugiau gaminių kontaktinių centrų, kurių pagrindinė užduotis būtų teikti informaciją apie galiojančias technines taisykles arba nukreipti suinteresuotuosius asmenis į kompetentingas institucijas (organizacijas).

Priėmus pasiūlymą reikės panaikinti Tarybos sprendimą Nr. 3052/95/EB, kuriame nustatyta pasikeitimo informacija apie nacionalines priemones, neatitinkančias laisvo prekių judėjimo principo, tvarka Bendrijoje (OL L 321, 1995 12 30, p. 1).

• Teisinis pagrindas

EB 37 ir 95 straipsniai.

• Subsidiarumo principas

Subsidiarumo principas taikomas, jeigu pasiūlymas nepatenka į Bendrijos išimtinės kompetencijos sritį.

Valstybės narės negali veiksmingai pasiekti pasiūlymo tikslų dėl šių (-ios) priežasčių (-ies).

Valstybės narės negali veiksmingai pašalinti techninių kliūčių laisvam prekių judėjimui tarp valstybių narių, atsižvelgiant į veiksmų mastą jos gali būti veiksmingiau pašalintos Bendrijos lygiu. Būtina nustatyti procedūras tam, kad būtų kiek įmanoma sumažinta galimybė, jog techninės taisyklės sudarys neteisėtas kliūtis laisvam prekių judėjimui tarp valstybių narių. Tai, kad valstybėse narėse nėra tokių procedūrų, sukuria papildomas kliūtis laisvam prekių

judėjimui, nes taip įmonės yra atgrasomos parduoti teisėtai kitoje valstybėje narėje parduodamus savo gaminius technines taisykles nustatančios valstybės narės teritorijoje. Tyrimai parodė, kad daug įmonių, o ypač mažosios ir vidutinės įmonės (MVI), pritaiko savo gaminius, kad atitiktų paskirties valstybės narės technines taisykles, arba paprasčiausiai jų ten neparduoda. Nacionalinės valdžios institucijose taip pat nėra atitinkamų jų techninių taisyklių taikymo procedūrų konkreitiems teisėtai kitoje valstybėje narėje parduodamiems gaminiams. Dėl tokių procedūrų nebuvimo iškyla pavojus šių institucijų gebėjimui įvertinti gaminių atitiktį pagal Sutartį.

Nedaugelis valstybių narių yra nustačiusios procedūras, skirtas sumažinti galimybę, kad nacionalinės techninės taisyklės nustatytų neteisėtas kliūtis laisvam prekių judėjimui tarp valstybių narių. Atsižvelgiant į tai, kad šios kliūtys pirmiausia susijusios su teisėtai kitoje valstybėje parduodamais gaminiams, valstybės narės nebūtinai yra suinteresuotos nustatyti tokias procedūras.

Pasiūlymo tikslą (-us) bus galima geriau pasiekti veiksmais Bendrijos lygiu dėl šių priežasčių (-ies).

Suinteresuotųjų asmenų pastabos ir padėties valstybėse narėse apžvalga atskleidžia, kad valstybės narės negali veiksmingai pašalinti techninių kliūčių laisvam prekių judėjimui, ir laisvas prekių judėjimas gali būti pagerintas tik ėmusis veiksmų Bendrijos lygiu. Šiame pasiūlyme yra visiškai laikomasi subsidarumo principo, nes, jei jis būtų taikomas tinkamai, laisvą prekių judėjimą galima būtų pasiekti nesant poreikio toliau derinti nacionalines technines taisykles.

Valstybėse narėse su abipusio pripažinimo principo taikymu yra susijęs teisinis neapibrėžtumas, dėl ko paties principo taikymas ir nacionalinių techninių taisyklių nustatymas tampa nenuspėjami. Tai lemia tiek įmonių, tiek visuomenės išlaidas, ir gali lemti prekybos ES sumažėjimą, užkertant kelią įmonėms patekti į kitos valstybės narės rinką. Bendra nacionalinių techninių taisyklių taikymo sistema, kuriai galiojant suinteresuoti ūkio subjektai galėtų numatyti ir suprasti nacionalinės techninės taisyklės taikymo jų gaminiui priežastis, yra kokybės rodiklis, rodantis, kad šių tikslų geriau galima pasiekti Sąjungos mastu.

Pasiūlyme apibrėžiami visos ES tiek nacionalinės valdžios institucijų, tiek įmonių, pageidaujančių parduoti savo gaminius, kurie jau teisėtai parduodami kitoje valstybėje narėje, teisės ir įsipareigojimai. Pasiūlyme pagrindinis dėmesys skiriamas įrodinėjimo pareigai nustatant procedūrinius abipusio pripažinimo paneigimo reikalavimus. Poveikio vertinimas rodo, kad pasiūlymo taikymo srityje yra laisvo prekių judėjimo veikimo spraga, kurios negalima pašalinti nesiėmus teisės aktų leidybos priemonių Bendrijos lygiu.

Todėl pasiūlymas atitinka subsidarumo principą.

- **Proporcingumo principas**

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą dėl toliau nurodytos (-ų) priežasties (-čių).

Pasiūlymo taikymo sritis apribota tais atvejais, kai galėtų kilti techninių kliūčių ir kai jos kyla, ir ji neapima sričių, kur laisvas judėjimas veikia gerai ir kur nėra nacionalinių techninių taisyklių sudaromų kliūčių.

Pasiūlyme apsiribojama tik būtiniausiomis nuostatomis, taikytinomis siekiant pasiūlymo tikslo.

Atsižvelgiant į tai, kad laisvas prekių judėjimas tarp valstybių narių yra bendras principas ir jo išimtys turi būti aiškinamos siaurai, finansinė ir administracinė našta buvo kiek įmanoma sumažinta apribojus pasiūlymo taikymo sritį tais atvejais, kai galėtų kilti ir kyla techninės kliūtys. Pasiūlymas nebus taikomas tada, kai laisvas judėjimas veikia gerai ir kai nacionalinė techninė taisyklė nesudaro jam kliūčių.

- **Pasirinkta priemonė**

Siūloma priemonė: reglamentas.

Kitos priemonės nebūtų tinkamos dėl šios (-ių) priežasties (-čių).

Reglamento forma buvo pasirinkta kaip numatomoms priemonėms įgyvendinti skirtas teisės aktas todėl, kad kitos priemonės nebūtų tinkamos. Reglamentas atrodo tinkamiausia priemonė pasiekti tikslą. Šiame pasiūlyme numatyti procedūriniai reikalavimai yra tokie tikslūs, kad juos galima tučtuoju perkelti į nacionalinę teisę.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Nors pats pasiūlymas neturi poveikio biudžetui, reglamentui įgyvendinti prireiks sudaryti gaminių ar jų aspektų, kuriems taikomas abipusio pripažinimo principas, sąrašą ir sukurti tinklavietę, kurioje būtų pateiktas gaminių, kuriems taikomas abipusis pripažinimas, sąrašas. Tokio sąrašo sudarymas ir tinklavietės sukūrimas turės poveikį biudžetui, kuris apibrėžtas finansinėje teisės akto pasiūlymo pažymoje.

5. PAPILDOMA INFORMACIJA

- **Galiojančių teisės aktų panaikinimas**

Patvirtinus šį pasiūlymą teks panaikinti galiojančius teisės aktus.

- **Peržiūros / persvarstymo / laikino galiojimo sąlyga**

Pasiūlymas apima peržiūros sąlygą.

- **Europos ekonominė erdvė**

Siūlomas teisės aktas susijęs su EEE ir todėl turėtų būti taikomas ir Europos ekonominei erdvei.

- **Išsamus pasiūlymo paaiškinimas**

2 ir 3 straipsniuose apibrėžta reglamento taikymo sritis; reglamentas iš esmės taikomas remiantis technine taisykle, kuri nėra derinimo Bendrijos lygiu objektas, priimtiems ribojantiems sprendimams dėl pramoniniu būdu pagaminto teisėtai kitoje valstybėje narėje parduodamo gaminio ar žemės ūkio produkto, įskaitant gaminius iš žuvų, kai tokio sprendimo

tiesioginis ar netiesioginis poveikis yra tai, kad esamu pavidalu produkto negalima teikti į rinką.

Reglamento 4, 5 ir 6 straipsniai yra jo pagrindas ir jame nustatomi minimalūs būtini reikalavimai, kuriuos privalo vykdyti nacionalinės valdžios institucijos, prieš ketindamos įgyvendinti nacionalinę techninę taisyklę (t. y. kai abipusis pripažinimas dėl bet kurios priemonės nėra taikomas) konkrečiu atveju. Įrodinėjimo pareiga tenka nacionalinės valdžios institucijai, ketinančiai taikyti techninę taisyklę, kuri riboja gaminio galimybę patekti į nacionalinę rinką.

7 ir 8 straipsniuose apibrėžiami gaminių kontaktinių centrų uždaviniai. Jų pagrindinis uždavinys – teikti informaciją įmonėms ir kompetentingoms kitų valstybių narių institucijoms apie technines taisykles.

9 straipsnyje numatyta galimybė pagal Sprendimą 2004/387/EB dėl suderinto visos Europos e. valdžios paslaugų teikimo valstybės valdymo institucijoms, verslo subjektams ir piliečiams (IDABC) įsteigti telematikos tinklą.

Pranešimo sistema nustatyta 10 straipsnyje.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

nustatantis procedūras, susijusias su tam tikrų nacionalinių techninių taisyklių taikymu kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamiems gaminiams, ir panaikinantį Sprendimą Nr. 3052/95/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 ir 95 straipsnius,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą¹,

atsižvelgdami į Europos Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę³,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos⁴,

kadangi:

- (1) Vidaus rinka – tai teritorija be vidaus sienų, kur pagal Sutartį yra užtikrinamas laisvas prekių judėjimas, pagal kurį yra draudžiamos kiekybiniam importo apribojimams lygiaverčio poveikio priemonės. Šis draudimas taikomas visoms nacionalinėms priemonėms, galinčiomis tiesiogiai ar netiesiogiai, faktiškai ar potencialiai kliudyti Bendrijos vidaus prekybai prekėmis.
- (2) Nesant teisės aktų derinimo, kliūtys laisvam prekių judėjimui tarp valstybių narių gali būti neteisėtai kuriamos nacionalinės valdžios institucijų, kai prekėms iš kitų valstybių narių, kur jos yra teisėtai parduodamos, taikomos techninės taisyklės, nustatančios reikalavimus tokioms prekėms, pavyzdžiui, susijusius su pavadinimu, forma, dydžiu, svoriu, sudėtimi, pateikimo forma, žymėjimu ir pakuote. Tokių techninių taisyklių taikymas teisėtai kitose valstybėse narėse parduodamiems gaminiams gali prieštarauti EB sutarties 28 ir 30 straipsniams net ir tuo atveju, jei tokios nacionalinės taisyklės be išimties taikomos visiems gaminiams.
- (3) Būtina nustatyti procedūras, skirtas kiek įmanoma sumažinti galimybę tokiomis nacionalinėmis techninėmis taisyklėmis sudaryti neteisėtas kliūtis laisvam prekių judėjimui tarp valstybių narių. Dėl tokių procedūrų nebuvimo valstybėse narėse

¹ OL C , , p. .

² OL C , , p. .

³ OL C , , p. .

⁴ OL C , , p. .

atsiranda papildomų kliūčių laisvam prekių judėjimui, nes įmonės neskatinamos parduoti kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamų savo gaminių technines taisykles nustatančios valstybės narės teritorijoje. Tyrimai parodė, kad daug įmonių, o ypač mažosios ir vidutinės įmonės (MVI), pritaiko savo gaminius, kad atitiktų paskirties valstybės narės technines taisykles, arba paprasčiausiai jų ten neparduoda.

- (4) Nacionalinės valdžios institucijoms taip pat nenustatytos jų techninių taisyklių taikymo konkretiems kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamiems gaminiams procedūros. Tokių procedūrų nebuvimas kelia pavojų jų gebėjimui įvertinti gaminių atitiktį pagal Sutartį.
- (5) 1999 m. spalio 28 d. Tarybos rezoliucijoje dėl abipusio pripažinimo⁵ pažymėta, kad ūkio subjektai ir piliečiai ne visada visiškai ir tinkamai naudojami abipusio pripažinimo principu, nes neturi pakankamai žinių apie šį principą ir jo veikimo padarinius. Šia rezoliucija valstybės narės buvo paragintos parengti atitinkamas priemones, kad ūkio subjektams ir piliečiams nustatytų veiksmingą abipusio pripažinimo sistemą, pagal kurią *inter alia* būtų veiksmingai nagrinėjami ūkio subjektų ir piliečių prašymai ir į juos būtų skubiai atsakoma.
- (6) 2006 m. birželio 15 ir 16 d. susirinkusi Europos Taryba pabrėžė paprastos, skaidrios ir nesudėtingai taikomos norminio reguliavimo aplinkos svarbą ir būtinybę stiprinti vartotojų ir įmonių pasitikėjimą vidaus rinka.
- (7) Tam, kad prekių vidaus rinka veiktų sklandžiai, būtinos tinkamos ir skaidrios priemonės, skirtos išspręsti problemas, kylančias taikant nacionalines technines taisykles konkretiems kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamiems gaminiams.
- (8) Atsižvelgiant į proporcingumo ir subsidiarumo principus nėra tinkama derinti visas nacionalines technines taisykles beveik visoms arba visoms gaminių kategorijoms.
- (9) 2001 m. gruodžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos⁶ nustato, kad į rinką gali būti teikiami tik saugūs gaminiai. Pagal šią direktyvą valdžios institucijoms suteikiama teisė uždrausti bet kokią pavojingą gaminį nedelsiant arba laikotarpiui, kuris yra būtinas atlikti įvairius saugos įvertinimus, patikrinimus ir kontrolę, laikinai uždrausti gaminį, kuris gali būti pavojingas. Todėl būtina nustatyti, kad šis reglamentas nebūtų taikoma priemonėms, kurių nacionalinės valdžios institucijos ėmėsi pagal Direktyvos 2001/95/EB įgyvendinimo nacionalinius įstatymus.
- (10) 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 178/2002, nustatančiame maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančiame Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančiame su maisto saugos klausimais susijusias procedūras⁷, nustatyta *inter alia* skubaus įspėjimo apie pavojų sistema, skirta pranešti apie tiesioginį ar netiesioginį pavojų žmogaus sveikatai, kurį sukelia maistas ar pašarai. Pagal šį reglamentą valstybės narės įpareigojamos, taikant skubaus įspėjimo apie pavojų sistemą, nedelsdamos pranešti Komisijai apie visas

⁵ OL C 141 2000 5 19, p. 5.

⁶ OL L 11, 2002 1 15, p. 4.

⁷ OL L 31, 2002 2 1, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2006 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 575/2006 (OL L 100, 2006 4 8, p. 3).

priemonės, kurių jos imasi ir kurios yra skirtos apriboti maisto ar pašarų pateikimą į rinką, priversti pašalinti juos iš rinkos ar atšaukti, kad būtų apsaugota žmonių sveikata, ir kurioms įgyvendinti būtina imtis skubių veiksmų. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas priemonėms, kurių nacionalinės valdžios institucijos ėmėsi pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 50 straipsnio 3 dalies a punktą

- (11) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, atliekamos siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių⁸, nustato bendras oficialios kontrolės atlikimo taisykles siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi taisyklių, kuriomis siekiama tiesiogiai ar per aplinką visų pirma užkirsti kelią, pašalinti ar iki priimtino lygio sumažinti pavojų žmonėms ir gyvūnams, ir užtikrinti sąžiningus veiksmus prekyboje pašarais ir maistu, apsaugoti vartotojų interesus, įskaitant pašarų ir maisto žymėjimą ir kitas vartotojų informavimo formas. Šiame reglamente nustatyta speciali tvarka, skirta užtikrinti, kad ūkio subjektas ištaisytų padėtį, susidariusią dėl reikalavimų nesilaikymo. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas priemonėms, kurių nacionalinės valdžios institucijos ėmėsi pagal Reglamento (EB) Nr. 882/2004 54 straipsnį.
- (12) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/49/EB dėl Bendrijos geležinkelių saugos, iš dalies keičiančioje Tarybos direktyvą 95/18/EB dėl geležinkelio įmonių licencijavimo ir Direktyvą 2001/14/EB dėl geležinkelių infrastruktūros pajėgumų paskirstymo, mokesčių už naudojimąsi geležinkelių infrastruktūra ėmimo ir saugos sertifikavimo (Geležinkelių saugos direktyva)⁹, numatyti leidimai pradėti eksploatuoti riedmenis, suteikiant galimybę taikyti tam tikras nacionalines taisykles. Todėl iš šio reglamento taikymo srities reikėtų išbraukti priemonės, kurias nacionalinės valdžios institucijos taiko pagal tos direktyvos 14 straipsnį.
- (13) 1996 m. liepos 23 d. Tarybos direktyvoje 96/48/EB dėl transeuropinės greitųjų geležinkelių sistemos sąveikos¹⁰ ir 2001 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/16/EB dėl transeuropinės paprastųjų geležinkelių sistemos sąveikos¹¹ numatoma laipsniškai suderinti sistemas ir darbus, laipsniškai priimant technines sąveikos specifikacijas. Todėl iš šio reglamento taikymo srities reikėtų išbraukti sistemas ir įrangą, kurioms taikomos šios direktyvos.
- (14) Nacionalinės valdžios institucija kiekvienu atveju turi įrodyti, kad nacionalinių techninių taisyklių taikymas konkreitiems kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamiems gaminiams patenka į leidžiamų išimčių taikymo sritį.
- (15) Visuose nacionaliniuose sprendimuose, kuriems taikomas šis reglamentas, turėtų būti nurodytos galimos apskundimo priemonės, kad ūkio subjektai galėtų iškelti bylą kompetentingame nacionaliniame teisme.

⁸ OL L 191, 2004 5 28, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2006 m. gegužės 23 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 776/2006 (OL L 136, 2006 5 24, p. 3).

⁹ OL L 164, 2004 4 30, p. 44-; pataisyta versija OL L 220, 2004 6 21, p. 16.

¹⁰ OL L 235, 1996 9 17, p. 6. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/50/EB (OL L 164, 2004 4 30, p. 114).

¹¹ OL L 110, 2001 4 20, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2004/50/EB.

- (16) Reglamentas neturėtų būti taikomas nacionalinių teismų sprendimams, kuriais vertinamas atveju, kai, pritaikius techninę taisyklę, į nacionalinę rinką neleidžiama pateikti kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamų gaminių, teisėtumas.
- (17) Prekių vidaus rinkai yra svarbu, kad būtų užtikrintas nacionalinių techninių taisyklių prieinamumas, kad įmonės, ir ypač MVĮ, galėtų gauti patikimą ir tikslią informaciją apie paskirties valstybėje narėje galiojančius teisės aktus.
- (18) Todėl būtina įgyvendinti administracinio supaprastinimo principus, *inter alia*, sukūriant gaminių kontaktinių centrų sistemą. Ši sistema turėtų būti skirta užtikrinti galimybę įmonėms skaidriai ir teisingai gauti informaciją, kad būtų galima išvengti dėl nacionalinių techninių taisyklių atsirandančių uždelsimų, išlaidų ir atgrasančio poveikio.
- (19) Siekiant sudaryti sąlygas laisvam prekių judėjimui gaminių kontaktiniai centrai turėtų teikti aukštos kokybės informaciją apie nacionalines technines taisykles ir jų įgyvendinimą. Kadangi gaminių kontaktinių centrų steigimas neturėtų kliudyti funkcijų paskirstymui tarp kompetentingų institucijų kiekvienoje atskiroje nacionalinio reglamentavimo sistemoje, turi būti sudarytos sąlygos, kad keliems valstybės narės gaminių kontaktiniams centrams būtų suteikta skirtinga regionų arba vietos kompetencija.
- (20) Valstybės narės turėtų suteikti gaminių kontaktinio centro įgaliojimus ne tik esamoms viešojo valdymo tarnyboms, bet taip pat prekybos rūmams, profesinėms organizacijoms ar privatiems subjektams, siekiant nedidinti įmonių ir panašių kompetentingų institucijų administracinių išlaidų.
- (21) Valstybės narės turi užtikrinti, kad paprašę gaminių kontaktiniai centrai gautų ir teiktų išsamią informaciją apie bet kokį sprendimą, kuriam taikomas šis reglamentas, jeigu tokios informacijos skelbimas nekenks ūkio subjekto komerciniams interesams, įskaitant intelektinės nuosavybės teises.
- (22) Valstybės narės ir Komisija turėtų glaudžiai dirbti kartu, kad sudarytų sąlygas gaminių kontaktiniuose centruose įdarbinto personalo mokymui ir paskatintų gaminių kontaktinius centrus teikti informaciją apie nacionalinių techninių taisyklių taikymą kitomis Bendrijos kalbomis.
- (23) Atsižvelgiant į visos Europos e. valdžios paslaugų plėtrą ir kūrimą ir pagrindinius suderintus telematinius tinklus turėtų būti numatyta galimybė sukurti elektroninę gaminių kontaktinių centrų pasikeitimo informacija sistemą pagal 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą 2004/387/EB dėl suderinto visos Europos e. valdžios paslaugų teikimo valstybės valdymo institucijoms, verslo subjektams ir piliečiams (IDABC)¹².
- (24) Siekiant teikti informaciją apie šio reglamento įgyvendinimą turi būti sukurti patikimi ir veiksmingi kontrolės ir vertinimo mechanizmai.
- (25) Pagal 1995 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 3052/95/EB, nustatantį pasikeitimo informacija apie nacionalines priemones,

¹² OL L 144, 2004 4 30, p. 62; pataisyta OL L 181, 2004 5 18, p. 25.

neatitinkančias laisvo prekių judėjimo principo, tvarką Bendrijoje¹³, sukurta kontrolės sistema nepasiteisino, nes ją įgyvendinant Komisija negavo pakankamai informacijos, kad galėtų nustatyti sektorius, kuriuose galėtų reikėti derinimo. Ši sistema taip pat nepadėjo greitai išspręsti tam tikrų laisvo judėjimo problemų. Todėl sprendimą Nr. 3052/95/EB reikėtų panaikinti.

- (26) Kadangi būtinų veiksmų tikslo, t. y. techninių kliūčių laisvam prekių judėjimui tarp valstybių narių pašalinimo, valstybės narės negali veiksmingai pasiekti, ir todėl dėl veiksmų masto šį tikslą galima geriau pasiekti Bendrijos lygiu, Bendrija, laikydama Sutarties 5 straipsnyje įtvirtinto subsidiarumo principo, gali imtis priemonių. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas yra būtina minėtiems tikslams pasiekti.
- (27) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinų priemonių turi būti imtasi pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką¹⁴,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 skyrius

Dalykas ir taikymo sritis

1 straipsnis

Šis reglamentas nustato taisykles ir procedūras, kurių privalo laikytis nacionalinės valdžios institucijos, priimdamos arba ketindamos priimti 2 straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą, turintį įtakos teisėtai kitoje valstybėje narėje parduodamo gaminio laisvam judėjimui.

Šiame reglamente taip pat numatoma kiekvienoje valstybėje narėje įsteigti gaminių kontaktinius centrus, kurie teiktų informaciją *inter alia* apie taikytinas nacionalines technines taisykles.

2 straipsnis

1. Šis reglamentas taikoma sprendimams dėl bet kurio teisėtai kitoje valstybėje narėje parduodamo pramoniniu būdu pagaminto gaminio ar žemės ūkio produkto, įskaitant gaminius iš žuvų, priimtiems remiantis technine taisykle, kai tokio sprendimo tiesioginis ar netiesioginis poveikis daromas vienam iš šių dalykų:
 - a) uždrausti šį gaminį ar jo rūšį;
 - b) atsisakyti leisti pateikti gaminį ar jo rūšį į rinką;

¹³ OL L 321, 1995 12 30, p. 1.

¹⁴ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

- c) reikalauti pakeisti gaminį ar jo rūšį prieš jį pateikiant į rinką ar išlaikant rinkoje;
- d) reikalauti pašalinti tokį gaminį ar jo rūšį iš rinkos.

Pagal šio straipsnio pirmos dalies c punktą gaminio ar jo rūšies pakeitimas reiškia vienos ar kelių konkretaus gaminio ar konkrečios jo rūšies ypatybių, nurodytų techninėje specifikacijoje, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB 1 straipsnio 3 dalyje¹⁵, pakeitimą.

- 2. Šiame reglamente techninė taisyklė reiškia valstybės narės įstatymą ar kitą teisės aktą, kuris nėra derinimo Bendrijos lygiu objektas, kurio privaloma laikytis parduodant ar naudojant gaminį ar jo rūšį valstybės narės teritorijoje ir kuriuo nustatomas vienas iš šių reikalavimų:
 - a) to gaminio ar jo rūšies būtinos ypatybės, pavyzdžiui, kokybės lygiai, eksploatacinės savybės, saugos lygis ar matmenys, įskaitant gaminiui ar jo rūšiai taikomus reikalavimus dėl pavadinimo, kuriuo jis parduodamas, terminijos, simbolių, bandymų ir bandymų metodų, pakuotės, žymėjimo arba ženklinimo etiketėmis ir atitikties vertinimo procedūrų;
 - b) bet koks kitas gaminiui ar jo rūšiai nustatytas reikalavimas, kuriuo siekiama apsaugoti vartotojus ar aplinką ir kuris turi įtakos gaminio naudojimo laikui jį pateikus į rinką, pavyzdžiui, gaminio naudojimo, perdirbimo, pakartotinio panaudojimo ar utilizavimo sąlygos, jeigu tokios sąlygos gali gerokai paveikti gaminio ar jo rūšies sudėtį ar pobūdį ar gaminio ar jo rūšies pardavimą.

3 straipsnis

- 1. Šis reglamentas netaikomas teismo pobūdžio sprendimams, kuriuos priėmė nacionaliniai teismai.
- 2. Šis reglamentas netaikomas, kai valstybių narių nacionalinės valdžios institucijos priemonių ėmėsi pagal:
 - a) Direktyvos 2001/95/EB 8 straipsnio d, e arba f punktą;
 - b) Reglamento (EB) Nr. 178/2002 50 straipsnio 3 dalies a punktą;
 - c) Reglamento (EB) Nr. 882/2004 54 straipsnį;
 - d) Direktyvos 2004/49/EB 14 straipsnį.
- 3. Šis reglamentas netaikomas sistemoms ir įrangai, patenkantiems į direktyvų 96/48/EB ir 2001/16/EB taikymo sritį.

¹⁵ OL L 204, 1998 7 21, p. 37.

2 skyrius

Techninės taisyklės taikymas

4 straipsnis

1. Jeigu nacionalinės valdžios institucija ketina priimti 2 straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą, ji išsiųstų pagal 5 straipsnį nustatytam ūkio subjektui rašytinį pranešimą apie savo ketinimą, kuriame turi būti nurodyta techninė taisyklė, kuria bus grindžiamas sprendimas, ir pateikta pakankamai techninių ar mokslinių įrodymų, patvirtinančių, kad ketinamas priimti sprendimas yra pateisinamas Sutarties 30 straipsnyje išvardytais viešojo intereso sumetimais arba kitu svarbiu bendro intereso reikalavimu ir kad jis yra tinkamas siekiant užtikrinti, kad būtų pasiektas nustatytas tikslas ir neviršija to, kas yra būtina tokiam tikslui pasiekti.

Atitinkamam ūkio subjektui gavus tokį pranešimą, jam turi būti suteiktas bent dvidešimtys darbo dienų terminas pastaboms pateikti.

2. Apie visus 2 straipsnio 1 dalyje nurodytus sprendimus turi būti pranešama atitinkamam ūkio subjektui ir turi būti nurodytos tokį sprendimą pagrindžiančios priežastys, įskaitant priežastis, dėl kurių buvo atmesti ūkio subjekto pateikti argumentai.

Pranešime taip pat turi būti nurodytos teisių gynimo priemonės, kuriomis galima pasinaudoti pagal atitinkamoje valstybėje narėje galiojančias nuostatas, ir tokioms priemonėms nustatyti terminai.

3. Jeigu nacionalinės valdžios institucija, šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka pateikusi rašytinį pranešimą, nusprendžia nepriimti 2 straipsnio 1 dalyje nurodyto sprendimo, ji praneša apie tai atitinkamam ūkio subjektui.

5 straipsnis

4 straipsnio 1 dalyje nurodytas rašytinis pranešimas siunčiamas gamintojui, kaip apibrėžta Direktyvos 2001/95/EB 2 straipsnio e punkte, jeigu jo tapatybė ir kontaktiniai duomenys nurodyti ant gaminio pakuotės ar etiketės ar gaminio dokumentuose.

Rašytinis pranešimas siunčiamas platintojui, kaip apibrėžta Direktyvos 2001/95/EB 2 straipsnio f punkte, jeigu jo tapatybė ir kontaktiniai duomenys nurodyti ant gaminio pakuotės ar etiketės ar gaminio dokumentuose.

Jeigu gamintojo ir platintojo tapatybė ir kontaktiniai duomenys nenurodyti nei ant gaminio pakuotės, nei ant jo etiketės ar gaminio dokumentuose, rašytinis pranešimas siunčiamas bet kuriam kitam gamintojui ar platintojui, kaip nurodyta pirmoje ir antroje dalyse minėtose nuostatose.

6 straipsnis

Visus 2 straipsnio 1 dalyje nurodytus sprendimus galima ginčyti nacionaliniuose teismuose.

3 skyrius

Gaminių kontaktiniai centrai

7 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė savo teritorijoje skiria vieną ar daugiau gaminių kontaktinių centrų ir pateikia jų kontaktinius duomenis kitoms valstybėms narėms ir Komisijai.
2. Komisija skelbia ir reguliariai atnaujina gaminių kontaktinių centrų sąrašą.

8 straipsnis

1. Gaminių kontaktiniuose centruose paprašius būtų teikiama ši informacija:
 - a) konkrečios rūšies gaminiui nacionalinėje teritorijoje taikomos techninės taisyklės;
 - b) nacionalinės valdžios institucijų kontaktiniai duomenys, pagal kuriuos su jomis galima būtų susisiekti tiesiogiai, įskaitant institucijų, atsakingų už konkrečių techninių taisyklių įgyvendinimo priežiūrą nacionalinėje teritorijoje, duomenis;
 - c) teisių gynimo priemonės, kuriomis galima įprastai pasinaudoti nacionalinėje teritorijoje, jei kiltų ginčas tarp kompetentingų valdžios institucijų ir gamintojo ar platintojo;
 - d) visų asociacijų ar organizacijų, išskyrus nacionalinės valdžios institucijas, kurios gali nacionalinėje teritorijoje suteikti praktinę pagalbą gamintojams ar platintojams, kontaktiniai duomenys.
2. Gaminių kontaktiniai centrai atsako į bet kokią prašymą nusiųsti 1 dalyje nurodytą informaciją per dvidešimt darbo dienų nuo tokio prašymo gavimo.
3. Valstybės narės, kurioje atitinkamas gamintojas ir platintojas teisėtai prekiauja minėtu produktu, gaminių kontaktiniams centrams pranešama apie raštiškus pranešimus ir sprendimus, priimamus pagal 4 straipsnį, jeigu tokios informacijos skelbimas nekenks to ūkio subjekto komerciniams interesams, įskaitant intelektinės nuosavybės teises. Gaminių kontaktiniai centrai turi teisę savo pastabas teikti atitinkamai nacionalinei valdžios institucijai.

9 straipsnis

Komisija gali įsteigti telematinį tinklą, kad įgyvendintų gaminių kontaktinių centrų keitimąsi informacija pagal šį reglamentą 11 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

4 skyrius

Baigiamosios nuostatos

10 straipsnis

1. Valstybės narės Komisijos prašymu išsiunčia jai išsamią šio reglamentu įgyvendinimo ataskaitą, įskaitant išsamią informaciją apie visus rašytinius pranešimus ar sprendimus, išsiųstus pagal 4 straipsnio 1, 2 arba 3 dalį.
2. Komisija per penkerius metus nuo 13 straipsnyje nurodytos datos pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento įgyvendinimo ataskaitą.

11 straipsnis

1. Komisijai padeda komitetas, kurį sudaro valstybių narių atstovai ir kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.
2. Jeigu daroma nuoroda į šią dalį, taikoma Sprendimo 1999/468/EB 3 straipsnyje įtvirtinta patariamoji procedūra, laikantis to paties sprendimo 7 straipsnio 3 dalies ir 8 straipsnio nuostatų.

12 straipsnis

Sprendimas Nr. 3052/95/EB panaikinamas.

13 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje,

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

FINANSINĖ TEISĖS AKTO PAŽYMA

1. PASIŪLYMO PAVADINIMAS

Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, nustatančio procedūras, susijusias su tam tikrų nacionalinių techninių taisyklių taikymu kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamiems gaminiais, pasiūlymas.

2. VALDYMO IR BIUDŽETO SUDARYMO PAGAL VEIKLOS RŪŠIS SISTEMA

Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys) ir susijusi (-ios) veiklos rūšis (-ys): ABB2 – prekių ir sektorių politikos sričių vidaus rinka.

3. BIUDŽETO EILUTĖS

3.1. Biudžeto eilutės (veiklos eilutės ir atitinkamos techninės bei administracinės pagalbos eilutės (buvusios BA eilutės)) su pavadinimais:

02.03.01

3.2. Priemonės ir jos finansinio poveikio trukmė:

Nepertraukiama

3.3. Biudžeto ypatybės

Biudžeto eilutė	Išlaidų rūšis		Nauja	ELPA įnašas	Šalių kandidačių įnašai	Finansinės perspektyvos išlaidų kategorija
	NPI	DIF				
02.03.01	NPI	DIF	NE	TAIP	NE	1a

4. IŠTEKLIŲ APŽVALGA

4.1. Finansiniai ištekliai

4.1.1. Įsipareigojimų asignavimų (IA) ir mokėjimų asignavimų (MA) suvestinė

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Išlaidų rūšis	Skirsnio Nr.		2007	2008	2009	2010	2011	2011 ir vėliau	Iš viso
---------------	--------------	--	------	------	------	------	------	----------------	---------

Veiklos išlaidos¹⁶

Įsipareigojimų asignavimai (IA)	8.1.	a	0.2	0	0	0	0	0	0.2
Mokėjimų asignavimai (MA)		b	0.1	0.1	0	0	0	0	0.2

Administracinės išlaidos, įskaičiuotos į orientacinę sumą¹⁷

Techninė ir administracinė pagalba (NDA)	8.2.4.	c	0	0.5	0.05	0.05	0.05	0.05	0.7
--	--------	---	---	-----	------	------	------	------	-----

ORIENTACINĖ SUMA IŠ VISO

Įsipareigojimų asignavimai		a+ c	0.2	0.5	0.05	0.05	0.05	0.05	0.9
Mokėjimų asignavimai		b+ c	0.1	0.6	0.05	0.05	0.05	0.05	0.9

Į orientacinę sumą neįskaičiuotos administracinės išlaidos¹⁸

Žmogiškieji ištekliai ir susijusios išlaidos (NDA)	8.2.5.	d	0	0	0	0	0	0	0
Žmogiškiesiems ištekliais ir susijusioms išlaidoms nepriskiriamos administracinės išlaidos, neįskaičiuotos į orientacinę sumą (NDA)	8.2.6.	e	0.05	0.05	0.15	0.25	0.15	0.15	0.8

Iš viso orientacinių priemonės finansinių išlaidų

IŠ VISO IA, įskaitant išlaidas žmogiškiesiems ištekliais		a+ c+ d+ e	0.25	0.55	0.20	0.30	0.20	0.20	1.7
IŠ VISO MA, įskaitant išlaidas žmogiškiesiems ištekliais		b+ c+ d+ e	0.15	0.65	0.20	0.30	0.20	0.20	1.7

¹⁶ Išlaidos, nepriklausančios atitinkamos xx antraštinės dalies xx 01 skyriui.

¹⁷ Išlaidos pagal xx antraštinės dalies xx 01 04 straipsnį.

¹⁸ Išlaidos pagal xx 01 skyrių, nepriskiriamos xx 01 04 arba xx 01 05 straipsniams.

Išsami informacija apie bendrą finansavimą: jokio bendro finansavimo

4.1.2. *Suderinamumas su finansiniu programavimu*

Pasiūlymas atitinka esamą finansinį programavimą. Jo finansiniai padariniai bus finansuojami iš Komisijos oficialaus finansinio programavimo atitinkamai biudžeto eilutei jau numatytų kreditų.

4.1.3. *Finansinis poveikis įplaukoms*

Pasiūlymas neturi finansinio poveikio įplaukoms.

4.2. Žmogiškųjų išteklių visos darbo dienos ekvivalentas (įskaitant pareigūnus, laikinuosius ir išorės darbuotojus) – išsami informacija pateikta 8.2.1 punkte.

Metų poreikiai	2007	2008	2009	2010	2011	2012 ir vėliau
Iš viso žmogiškųjų išteklių	1.4	1.4	1.4	1.4	1.4	1.4

5. YPATYBĖS IR TIKSLAI

5.1. Trumpalaikiai arba ilgalaikiai poreikiai

Pagal pasiūlymą būtina imtis lydimosios priemonės: sudaryti gaminių ar jų aspektų, kuriems taikomas abipusis pripažinimas, išsamų sąrašą ir sukurti tinklavietę, kurioje toks sąrašas bus paskelbtas. Gali prireikti surengti seminarus reglamento įgyvendinimo klausimu. Be to, pasiūlyme numatoma įsteigti konsultacinį komitetą.

Bendrieji pasiūlymo tikslai nurodyti aiškinamajame memorandume.

5.2. Papildoma nauda, sukurta dalyvaujant Bendrijai, pasiūlymo suderinamumas su kitomis finansinėmis priemonėmis ir galima sinergija

Prekių vidaus rinkos sukūrimas yra vienas iš Europos Bendrijos tikslų. Pagal EB sutarties 14 straipsnio 2 dalį vidaus rinką sudaro vidaus sienų neturinti erdvė, kurioje pagal šios Sutarties nuostatas užtikrinamas laisvas prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimas. Prekių importo kiekybiniam apribojimams lygiaverčio poveikio priemonių draudimas tarp valstybių narių yra vienas iš pagrindinių EB sutarties principų (3 straipsnio 1 dalies a punktas ir 28–30 straipsniai).

Palyginus alternatyvas, prieita prie išvados, kad reikėtų imtis norminio reguliavimo remiantis EB sutarties 95 straipsnio 1 dalimi. Joje nustatyta, kad, nukrypstant nuo 94 straipsnio ir išskyrus tuos atvejus, kai šioje Sutartyje nustatyta kitaip, 14 straipsnyje išskeltus tikslus galima pasiekti nustatant priemones valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatomis, skirtoms vidaus rinkos sukūrimui ir veikimui, suderinti.

5.3. Pasiūlymo tikslai, numatomi rezultatai ir susiję rodikliai atsižvelgiant į valdymo pagal veiklos rūšis sistemą

Išsiplėtus vienai bendrai rinkai veiksmai ES lygiu teikia akivaizdžios papildomos naudos sukuriant Europos įmonėms didelę, vieną bendrą rinką ir leidžiant masto ekonomiką. Kartu tam, kad ši rinka sklandžiai veiktų, dėl jos viršnacionalinio pobūdžio būtinas įsikišimas ES lygiu, apribojant EB įsikišimą tuo, kas yra griežtai būtina.

Pagrindinis pasiūlymo tikslas – užtikrinti laisvą prekių judėjimą nesuderintoje srityje. Dėl jo turėtų būti patirta minimali ekonominė našta, suderinama su šio tikslo pasiekimu, ir jis turėtų būti taikomas veiksmingai ir nesudėtingai. Poveikio vertinimas apima išsamesnį techninį tikslų ir laukiamų rezultatų aprašymą.

5.4. Įgyvendinimo metodai (orientaciniai)

Centralizuotas valdymas – tiesioginis, vykdomas Komisijos.

Svarbios pastabos: išsamaus gaminių ar jų aspektų, kuriems taikomas abipusis pripažinimas, sąrašo sudarymui ir tinklavietės, kurioje šis sąrašas būtų paskelbtas, sukūrimui būtinas paslaugų pirkimas.

6. STEBĖSENA IR VERTINIMAS

6.1. Stebėsenos sistema

Išsamaus gaminių ar jų aspektų, kuriems taikomas abipusis pripažinimas, sąrašo sudarymą ir tinklavietės, kurioje šis sąrašas bus paskelbtas, sukūrimą stebės Komisija, bendradarbiaudama su valstybių narių atstovais remiantis reglamentu įsteigtame komitete. Be to, prireikus gaminių kontaktinių centrų gali būti paprašyta dalyvauti šiame stebėsenos procese.

6.2. Vertinimas

6.2.1. Ex-ante vertinimas

Tyrimai ir turima literatūra rodo, kad iki šiol dar nėra sudarytas išsamus gaminių ar jų aspektų, kuriems taikomas abipusis pripažinimas, sąrašas.

6.2.2. Priemonės, kurių buvo imtasi atlikus tarpinį arba ex-ante vertinimą (panašios ankstesnės veiklos patirtis)

Netaikytina.

6.2.3. Būsimo vertinimų sąlygos ir dažnumas

Būsimo vertinimo veiklos sąlygos ir dažnumas bus nustatyti pagal galiojančias taisykles.

7. KOVOS SU SUKČIAVIMU PRIEMONĖS

Visiškas vidaus kontrolės standartų Nr. 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 taikymas.

Komisija privalo užtikrinti, kad įgyvendinant pagal šį reglamentą finansuojamus veiksmus Bendrijos finansiniai interesai būtų apsaugoti taikant prevencines kovas su sukčiavimu, korupcija ir kita neteisėta veikla priemones, atliekant veiksmingus patikrinimus ir išieškant neteisėtai išmokėtas sumas, o aptikus pažeidimų būtų skiriamos veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios baudmės pagal 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos ir pagal 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų.

8. IŠSAMI INFORMACIJA APIE IŠTEKLIUS

8.1. Pasiūlymo tikslai vertinant pagal finansines išlaidas

Įsipareigojimų asignavimai mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

(Nurodyti tikslų, priemonių ir rezultatų pavadinimus)	Rezultato rūšis	Vid. išlaidos	2007		2008		2009		2010		2011		2012 ir vėliau		IŠ VISO	
			Rezultatų skaičius	Iš viso išlaidų	Rezultatų skaičius	Iš viso išlaidų	Rezultatų skaičius	Iš viso išlaidų	Rezultatų skaičius	Iš viso išlaidų	Rezultatų skaičius	Iš viso išlaidų	Rezultatų skaičius	Iš viso išlaidų	Rezultatų skaičius	Iš viso išlaidų
Gaminių, kuriems taikomas abipusis pripažinimas, sąrašo sudarymas	Ataskaita, kurioje būtų toks sąrašas		1	0,2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0,2
IŠ VISO IŠLAIDŲ				0,2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,2

8.2. Administracinės išlaidos

8.2.1. Žmogiškųjų išteklių skaičius ir rūšis

Pareigų rūšis		Darbuotojai, skiriami priemonei įgyvendinti iš esamų išteklių (darbo vietų arba visos darbo dienos ekvivalentų skaičius)					
		2007	2008	2009	2010	2011	2012
Pareigūnai arba laikinieji darbuotojai ¹⁹ (XX 01 01)	A*/AD	1	1	1	1	1	1
	B*, C*/AST	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Darbuotojai, finansuojami ²⁰ pagal XX 01 02 str.		0	0	0	0	0	0
Kiti darbuotojai, ²¹ finansuojami pagal XX 01 04/05 str.		0	0	0	0	0	0
IŠ VISO		1,4	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4

8.2.2. Užduočių, susijusių su priemone, aprašymas

Be tolesnių su pasiūlymu susijusių veiksmų užduotis taip pat apims:

- išsamaus gaminių ar jų aspektų, kuriems taikomas abipusis pripažinimas, sąrašo sudarymą;
- tinklavietės, kurioje toks sąrašas bus paskelbtas, sukūrimą.

8.2.3. Žmogiškųjų išteklių (numatytų teisės aktais) šaltiniai

Darbo vietos perskirstomos panaudojant įgyvendinimo tarnybos turimus išteklius (vidaus perskirstymas).

¹⁹ Kurių išlaidos NEĮSKAIČIUOTOS į orientacinę sumą.

²⁰ Kurių išlaidos NEĮSKAIČIUOTOS į orientacinę sumą.

²¹ Kurių išlaidos įskaičiuotos į orientacinę sumą.

8.2.4. *Kitos į orientacinę sumą įskaičiuotos administracinės išlaidos (XX 01 04/05 – Administracinio valdymo išlaidos)*

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Biudžeto eilutė (numeris ir pavadinimas)	2007	2008	2009	2010	2011	2012 ir vėliau	IŠ VISO
1 Techninė ir administracinė pagalba (įskaitant susijusias išlaidas darbuotojams)							
Vykdomosios agentūros	0	0	0	0	0	0	0
Kita techninė ir administracinė pagalba							
- <i>intra muros</i>	0	0	0	0	0	0	0
- <i>extra muros</i>	0	0,5	0,05	0,05	0,05	0,05	0,7
Iš viso techninei ir administracinei pagalbai	0	0,5	0,05	0,05	0,05	0,05	0,7

8.2.5. *Finansinės išlaidos žmogiškiems ištekliams ir susijusios išlaidos, neįskaičiuotos į orientacinę sumą*

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Žmogiškųjų išteklių rūšis	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Pareigūnai ir laikinieji darbuotojai (XX 01 01)	0	0	0	0	0	0
Darbuotojai, finansuojami pagal XX 01 02 str. (pagalbiniai darbuotojai, deleguotieji nacionaliniai ekspertai, pagal sutartis dirbantys darbuotojai ir kt.) (nurodyti biudžeto eilutę)	0	0	0	0	0	0
Iš viso žmogiškųjų išteklių ir susijusių išlaidų (NEĮSKAIČIUOTŲ į orientacinę sumą)	0	0	0	0	0	0

8.2.6. Kitos administracinės išlaidos, neįskaičiuotos į orientacinę sumą

mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012 ir vėliau	IŠ VISO
XX 01 02 11 01 – Komandiruotės	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,3
XX 01 02 11 02 – Posėdžiai ir konferencijos	0	0	0,1	0,1	0	0	0,2
XX 01 02 11 03 – Komitetai ²²	0	0	0	0,1	0,1	0,1	0,3
XX 01 02 11 04 – Tyrimai ir konsultacijos	0	0	0	0	0	0	0
XX 01 02 11 05 – Informacinės sistemos	0	0	0	0	0	0	0
2 Iš viso kitų valdymo išlaidų (XX 01 02 11)	0,05	0,05	0,15	0,25	0,15	0,15	0,8
3 Kitos administravimui priskiriamos išlaidos (patikslinti nurodant biudžeto eilutę)	0	0	0	0	0	0	0
Iš viso administracinių išlaidų, nepriskiriamų žmogiškiesiems ištekliams ir susijusioms išlaidoms (NEĮSKAIČIUOTŲ į orientacinę sumą)	0,05	0,05	0,15	0,25	0,15	0,15	0,8

²²

Patariamasis komitetas.